

Doctor of Philosophy in Social Sciences Association
Ramkhamhaeng University

การพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยว
ในท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
THE DEVELOPMENT OF A LEARNING MODEL BASED ON A TASK-BASED
LEARNING APPROACH USING LOCAL TOURIST ATTRACTIONS
TO ENHANCE ENGLISH SPEAKING SKILLS AT THE MATTHAYOM SUEKSA FOUR

ดร. สุวรรณี ศิริพิทักษ์ชัย¹

บทคัดย่อ

การพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างและพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อทดลองการใช้ และเพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า

สภาพข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ควรปรับปรุงด้านเนื้อหามากที่สุด ควรใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นใกล้สถานศึกษา เพื่อสะดวกในการรวบรวมข้อมูลที่ต้องการ สร้างความตระหนักในการอนุรักษ์การท่องเที่ยวในท้องถิ่น และมีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสารได้จริง รองลงมา ได้แก่ ด้านหลักสูตร ควรเน้นทักษะการพูดมากที่สุด เนื่องจากนักเรียนขาดโอกาสในการสื่อสารจริง และไม่เชื่อมั่นในตนเอง สำหรับด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการจัดการเรียนรู้ ด้านวัดผลประเมินผล มีผลการประเมินในระดับดี

ผลการสร้างและพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นสื่อการเรียนรู้ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนโดยตรง ผู้เรียนวางแผนการทำงาน คิดแก้ปัญหาที่เกิดจากการทำงาน ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยตรง ครูผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้เสนอแนะแนวทางการเรียนรู้เพิ่มเติมด้านเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางภาษา อีกทั้งเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนอีกด้วย

ผลการทดลองใช้ การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ .01

คำสำคัญ: การพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบภาระงาน ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

¹ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปากช่องพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

Abstract

In this research and development (R&D) inquiry, the researcher examines basic information concerning the learning of English in order to construct and develop a learning model based on a task-based learning approach using local tourist attractions for the purpose of enhancing English speaking skills. The researcher also describes the conducting of experiments using the model designed for the purpose of evaluating and thence improving this learning model. Findings are as follows:

In examining the conditions under which basic English information is learned, the researcher found that at the highest level contents should be improved. It would be expedient to use local learning resources near educational institutions in gathering accurate data collection for the sake of fostering awareness of the need for local tourism conservation as well as to afford opportunities to use English in actual communication. Next in descending order was the aspect of curriculum. Speaking skills should be emphasized at the highest level since the students lack opportunities to communicate in spoken English and are not self-confident in speaking English. In any event, the aspects of learning organization, learning media, and measurement and evaluation were evaluated as being at a good level. In constructing and developing the learning model, the focus fell on student-centeredness. Learners can learn the language through undertaking learning media tasks so that the needs of learners are directly addressed. Learners planned their own work, solved problems resulting from striving to carry out work tasks, and directly practiced working with others in making use of local learning resources and local wisdom. Teachers can play a role by providing guidance in carrying out learning activities in addition to making suggestions concerning contents to the end of encouraging learners to develop their language skills and motivating learning.

In experimentally testing and evaluating this task-based learning model so as make improvements, the researcher utilized local tourist attractions to the end of enhancing the English speaking skills of the Matthayom Sueksa Four students participating in this study. The results were as follows: Their English communication speaking skills were higher after the completion of the study than prior to the study at the statistically significant level of .01.

Keywords: The Development Of a Learning Model, Task-based learning, PTLI Model.

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคของสังคมแห่งการเรียนรู้ (knowledge societies) เพราะมนุษย์ต้องใช้ความรู้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาสังคมของตน เนื่องจากมีทรัพยากรธรรมชาติหลงเหลือเพื่อใช้ในการพัฒนาเพียงน้อยนิด ไม่เหมือนในยุคที่ผ่านมา ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญในสังคมแห่งการเรียนรู้ ปัจจุบันมนุษย์ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลในการสร้างสมความรู้และประสบการณ์ เพื่อการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี การศึกษา ฯลฯ เมื่อภาษาอังกฤษทวีความสำคัญมากขึ้น จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือให้ผู้เรียนมีสามัตถิยะสื่อสาร สามารถใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาและสื่อความรู้ ข้อมูล บันทึกลง ฯลฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งค้นคว้าสื่อสาร ที่สำคัญ นอกจากนี้ยังต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งหมายถึงสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง มีเทคนิควิธีในการเรียน และจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ (อรุณี วิริยะจิตรา และคนอื่นๆ, 2555)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ 4 สาระ 8 มาตรฐาน อันได้แก่ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 19-20) ซึ่งทุกสาระมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในช่วงปี คศ. 1975

เป็นต้นมา หนึ่งในวิธีการเรียนการสอนภาษาที่เป็นที่นิยมคือ การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (communicative language teaching) เป็นการนำสื่อการเรียนการสอนและแนวคิดที่เป็นจริง เกี่ยวข้องกับโลกจริงที่เกิดขึ้นนอกห้องเรียน มาใช้ในห้องเรียน และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนส่วนร่วมในการเรียนรู้ของตนเอง เรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมองว่าคนเราใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ของการสื่อสารจริงในโลกจริง ดังนั้นการเรียน การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงพยายามให้ผู้เรียนใช้ข้อมูลที่มีอยู่สื่อสารกันเพื่อเติมเต็มข้อมูลที่หายไปในแต่ละฝ่าย เช่น ให้ผู้เรียนทำงานคู่ซึ่งแต่ละคนจะมีข้อมูลไม่ครบ ต้องเจรจาพูดคุยกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลจึงสามารถเติมข้อมูลของตนในส่วนที่หายไปได้ เป็นกิจกรรมหนึ่งของการสื่อสารที่ครูเตรียมให้เพื่อให้ผู้เรียนจำเป็นต้องสื่อสารให้เกิดการพัฒนาทักษะทั้ง 4 อันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (ช่อทิพ วิริยะ, 2555)

จากการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นเวลา 5 ปี พบว่า หลักสูตรการจัดการเรียนรู้ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน เนื่องจากผู้วิจัยได้นำหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ระดับมหาวิทยาลัยมาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ สถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย จึงอยู่ในแต่ละภูมิภาค ซึ่งนักเรียนไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้น ผู้วิจัยจึงได้ปรับหลักสูตรเป็นการท่องเที่ยวในจังหวัดนครราชสีมา ตามคำขวัญของจังหวัดนครราชสีมา ที่ว่า เมืองหญิงกล้า ผ้าไหมดี หมี่โคราช ปราสาทหิน

ดินแดนเกวียน นักเรียนก็ยังคงประสบกับปัญหาเดิม คือ นักเรียนไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้น เนื่องจากสถานที่แต่ละแห่งห่างไกลกัน ใช้เวลามากในการเดินทางไปศึกษา จึงไม่สามารถจัดการเรียนรู้ได้ ผู้วิจัยจึงได้ปรับหลักสูตรเป็นการท่องเที่ยวในท้องถิ่น อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เพราะอำเภอปากช่องมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก สะดวกในการเดินทางไปศึกษาจากแหล่งเรียนรู้จริง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น และสามารถฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพได้จริง โดยเฉพาะทักษะการพูด ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการจัดการเรียนรู้ รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว เพราะอำเภอปากช่อง เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ชาวต่างประเทศนิยมมาท่องเที่ยว ดังนั้นเพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาและพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสาร และงานวิจัย พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (task-based learning) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้เป็นฐาน (place based education) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นแนวคิดพื้นฐานให้ผู้เรียนได้รู้ภาษาตามธรรมชาติจากภาระงาน และได้ใช้ภาษาตามความถนัดและความสามารถของตนเองรวมทั้งประสบการณ์ในการทำภาระงาน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างไม่รู้ตัว (subconscious learning) เป็นการเรียนรู้จากการใช้ภาษาในการสื่อสารจริงอย่างมีความหมาย ทำให้ผู้เรียน

เกิดความรู้ในตัวภาษา (linguistic knowledge) ตามธรรมชาติ ผู้เรียนจะสังเกต เรียนรู้ จัดจำรูปแบบภาษาที่เป็นกลุ่มคำ วลี ที่เหมาะสมในการสื่อสาร จนเกิดเป็นคลังคำศัพท์จำนวนมาก ผู้เรียนจะตั้งสมมติฐานการใช้ภาษาจากคลังคำศัพท์ที่ผู้เรียนมีอยู่ จากนั้นทดลองใช้ และเปรียบเทียบผลที่ได้กับข้อมูลที่เรียนรู้มา ผู้เรียนได้วิเคราะห์ภาษาที่ใช้ และได้เรียนรู้ภาษาที่ถูกต้องชัดเจน เริ่มสร้างกลุ่มคำและสามารถรวบรวมภาษาได้อย่างอิสระมากขึ้น จนกลายเป็นระบบภาษาของตนเองเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารได้ดีขึ้น (Willis, 1998, p. 52; Skehan, 1996, pp. 17-30) ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย ช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อมูลที่ต้องการ และเกิดการเรียนรู้ภาษาได้เพิ่มมากขึ้นตลอดเวลา โดยเฉพาะเมื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ภาษาควบคู่ไปกับข้อมูล ความเข้าใจ จากแหล่งเรียนรู้นั้นๆ อย่างถ่องแท้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้องค์ความรู้แบบองค์รวม ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากภาระงานจากประสบการณ์การเรียนรู้ของโลกแห่งความเป็นจริง ทั้งสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้นมา วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ สังคม การเมือง ในชุมชน ท้องถิ่น กระบวนการจัดการเรียนรู้นี้ดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ผู้เรียนเกิดความพยายามอย่างแรงกล้าในการพัฒนาท้องถิ่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักธรรมชาติ รวมทั้งสร้างแรงบันดาลใจการมีส่วนร่วมและการจัดการร่วมกันในการพัฒนาชุมชน และชาติของตนเอง (Sobel, 2004, p. 5)

ดังนั้น รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจแบบองค์รวม ทั้งสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้นมา วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ สังคม การเมือง ในชุมชน ท้องถิ่น ทำให้มีข้อมูล องค์ความรู้ที่ถูกต้อง อันเป็นข้อมูลพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้การท่องเที่ยว จากการปฏิบัติภาระงาน อีกทั้งเป็นการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย จึงช่วยพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. เพื่อทดลองการใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ทรง

คุณวุฒิ ผู้บริหาร ครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา และนักเรียนโรงเรียนปากช่องพิทยาคม ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ผู้บริหาร จำนวน 2 คน ครูภาษาอังกฤษ จำนวน 12 คน นักเรียน จำนวน 40 คน

2. เนื้อหา ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ Khao Yai National Park, Khao Yai Media, Tour Office, Opening and Closing Tour และ Post-Task (Interesting Places in Pakchong)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะพูดและการเสริมแรงจูงใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ระเบียบวิธีวิจัย

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นการวิจัยและพัฒนา แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนปากช่องพิทยาคม ปีการศึกษา 2556 ครูภาษาอังกฤษ และผู้บริหาร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มอำเภอปากช่อง ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ประเด็นคำถามและแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง เกี่ยวกับหลักสูตร และ

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในอำเภอปากช่อง ที่ ได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ใช้เทคนิค Inconstancy of Content (IOC) หรือดัชนีวัดความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและ วัตถุประสงคโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน และ ตรวจสอบความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้ค่า สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าเท่ากับ 0.951

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบ การเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้ แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการ พุดภาษาอังกฤษ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้ แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ครูภาษาอังกฤษ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา กลุ่ม อำเภอปากช่อง จำนวน 6 คน และนักเรียนโรงเรียน ปากช่องพิทยาคม ปีการศึกษา 2557 ได้มาจากการ เลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการ รวบรวมข้อมูล ได้แก่ ประเด็นคำถามการสนทนา แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง เกี่ยวกับ ร่างรูป แบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดย ใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการ พุดภาษาอังกฤษ และคู่มือประกอบการเรียนรู้ตาม แนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวใน ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพุดภาษาอังกฤษ ที่ ได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ใช้เทคนิค Inconstancy of Content (IOC) หรือดัชนีวัดความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและ วัตถุประสงคโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ขั้นตอนที่ 3 เพื่อทดลองการใช้รูปแบบ การเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้ แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการ พุดภาษาอังกฤษ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่

ใช้ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนปากช่องพิทยาคม ปี การศึกษา 2558 ได้มาจากการสุ่มแบบ Cluster random sampling เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวม ข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน แบบสังเกตพฤติกรรมแบบประเมินผลงาน ที่ ได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ใช้เทคนิค Inconstancy of Content (IOC) หรือดัชนีวัดความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และวัตถุประสงคโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน และตรวจสอบความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้ สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson มีค่าเท่ากับ 0.8361

ขั้นตอนที่ 4 เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบ การเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดย ใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการ พุดภาษาอังกฤษ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้ แก่ นักเรียนโรงเรียนปากช่องพิทยาคม ปีการศึกษา 2558 และครูภาษาอังกฤษ สังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 12 คน ได้มาจากการสุ่มแบบ Cluster random sampling เครื่อง มือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม ความพึงพอใจ และแบบประเมินการใช้รูปแบบการ เรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น ที่ได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ใช้เทคนิค Inconstancy of Content (IOC) หรือดัชนีวัดความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามและวัตถุประสงคโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน และตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดย ใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าเท่ากับ 0.947 การวิเคราะห์ ข้อมูล ใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และ T-test; Dependent sample

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ การวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์สภาพข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พึงพอใจต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ของโรงเรียนปากช่องพิทยาคม ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, $SD = 0.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ที่ควรปรับปรุงมากที่สุด คือ ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับ น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.01$, $SD = 0.49$) รองลงมา ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านสื่อการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านการจัดการเรียนรู้ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มของครูผู้สอนภาษาอังกฤษและการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า สภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ประสบปัญหา เนื่องจากนักเรียนมีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับน้อยถึงน้อยที่สุด ครูผู้สอนควรปรับพื้นฐานการเรียนรู้แก่นักเรียน ทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีปัญหามากที่สุด เนื่องจากนักเรียนขาดความมั่นใจ และขาดโอกาสในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในอำเภอปากช่อง ที่เน้นการประกอบอาชีพมีความเหมาะสม เพราะเป็นพื้นฐานการประกอบอาชีพ อีกทั้งสามารถสร้างรายได้ให้แก่นักเรียนระหว่างเรียนได้ เนื่องจากอำเภอปากช่องเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากและ

การเดินทางสะดวก จึงมีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ประกอบกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานและการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริง ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ทำให้นักเรียนมีทักษะการใช้ชีวิตที่ดี รู้จักแก้ปัญหา แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นผู้ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง สร้างความตระหนักในการอนุรักษ์ท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

2. ผลการวิเคราะห์การสร้างและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มของครูผู้สอนภาษาอังกฤษและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวคิดของรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นเหมาะสม บูรณาการได้เป็นอย่างดี เข้าใจง่าย และสามารถนำไปปฏิบัติได้ ลักษณะสำคัญ ครอบคลุมประเด็นต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ทั้งหลักสูตร เนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียนรู้ การวัดประเมินผล สร้างความตระหนักแก่ครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ สำหรับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มีรายละเอียด เข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติได้ แต่ขั้นตอนมากเกินไป ยากต่อการจดจำ จึงควรจัดกลุ่มเพื่อจำง่ายขึ้น จากนั้นจึงค่อยเขียนอธิบายรายละเอียด และควรสร้างรูปภาพเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจมากขึ้น เช่นเดียวกับของ Willis, D., & Willis, J. (2007) ส่วนกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่แล้ว จึงสามารถนำมาปรับใช้ในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ มีความหลากหลาย ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยไม่เบื่อหน่าย ภาพรวมของรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐาน

โดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นมีความเหมาะสม แต่ควรเพิ่มเติม หลักการ และวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดความกระชับ เข้าใจตรงประเด็น สามารถปฏิบัติได้จริง สร้างความแปลกใหม่ให้นักเรียน นักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้และ ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี สร้างประสบการณ์ และสร้างอาชีพให้นักเรียนอีกด้วย แต่ควรคำนึง ถึงระยะเวลาระยะทางไปแหล่งท่องเที่ยว ความ สะดวกสบาย และปลอดภัยในการเดินทาง รวมถึงเวลาในการศึกษาข้อมูล และการสร้างโอกาส ในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงด้วย จำเป็นต้อง ใช้วันเสาร์ วันอาทิตย์ เป็นต้น ประสิทธิภาพคู่มือ ประกอบรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงาน เป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น แบบภาค สนาม มีค่า E1/E2 เท่ากับ 77.51/76.46 หมายถึง สูงกว่าเกณฑ์ ทั้งนี้ เนื่องจากมีการปรับปรุงเนื้อหา ตามคำแนะนำของกลุ่มตัวอย่างและผู้เชี่ยวชาญ

3. ผลการวิเคราะห์การทดลองใช้รูปแบบ การเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้ แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการ พุดภาษาอังกฤษ ผลทักษะการพุดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78 และผล ทักษะการพุดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.73 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผล การพัฒนาทักษะการพุดภาษาอังกฤษก่อนและหลัง เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงาน เป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น พบว่า ผล ทักษะการพุดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็น ฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น สูงกว่าก่อน เรียนมีความก้าวหน้า ร้อยละ 72.34 ผลพัฒนาการ ทักษะการพุดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78 และผลพัฒนาการทักษะการ พุดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 7.85 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผลพัฒนา การทักษะการพุดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงาน เป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น พบว่า ผลพัฒนาการทักษะการพุดภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบ การเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้ แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.03 และผลการทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน ค่า เฉลี่ยเท่ากับ 15.33 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผล การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและ หลังเรียนโดยใช้รูปแบบ การเรียนรู้ตามแนวคิด ภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น พบว่า ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตาม แนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวใน ท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

4. ผลการวิเคราะห์การประเมินและ ปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงาน เป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อ ส่งเสริมทักษะการพุดภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการ เรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่ง ท่องเที่ยวในท้องถิ่นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, $SD = 0.29$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความ พึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงาน เป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นมากที่สุด

คือ ด้านการวัดผลประเมินผล รองลงมาได้แก่ ด้านหลักสูตรด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านสื่อการเรียนรู้ ครูภาษาอังกฤษที่นำรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นไปใช้มีผลความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, $SD = 0.25$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูภาษาอังกฤษที่ความพึงพอใจด้านการวัดผลประเมินผลมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านสื่อการจัดการเรียนรู้ และด้านการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ

การอภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาสภาพข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มอำเภอปากช่อง มีความคิดเห็นว่า สภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ประสบปัญหา เนื่องจากนักเรียนมีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับน้อยถึงน้อยที่สุด ครูผู้สอนควรปรับพื้นฐานการเรียนรู้แก่นักเรียน โดยเฉพาะทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีปัญหามากที่สุด เนื่องจากนักเรียนขาดความมั่นใจ และขาดโอกาสในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ขณะที่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ของโรงเรียนปากช่องพิทยาคม ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนปากช่องพิทยาคมมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นพื้นฐาน มีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน รวมทั้งมีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด/ทฤษฎีของ Willis (1998, pp. 10-18)

ที่ว่า ลักษณะภาระงานที่ดีนั้นควรก่อให้เกิดพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ (1) การเรียนรู้ (exposure) เป็นการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย (2) การใช้ภาษา (use of language) เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติการงานได้อย่างอิสระ (3) แรงจูงใจ (Motivation) งานแต่ละชิ้น มีเป้าหมาย (goal) ในการทำงานช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการทำงานเพื่อให้ได้ภาระงานที่สมบูรณ์ และ (4) รูปแบบภาษา (focus on language) เป็นการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ตัวภาษา หรือรูปแบบของภาษาที่ต้องการจะเรียนด้วยตนเอง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ของโรงเรียนปากช่องพิทยาคม ที่ควรปรับปรุงมากที่สุด คือ ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านหลักสูตร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นเนื้อหาที่ใกล้ตัว นักเรียนมีองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ น้อยมาก หรือไม่มี จึงส่งผลให้เป็นประเด็นที่ควรปรับปรุงมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มอำเภอปากช่อง ที่มีความคิดเห็นว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในอำเภอปากช่อง ที่เน้นการประกอบอาชีพมีความเหมาะสม เพราะเป็นพื้นฐานการประกอบอาชีพ อีกทั้งสามารถสร้างรายได้ให้แก่นักเรียนระหว่างเรียนได้ เนื่องจากอำเภอปากช่องเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากและการเดินทางสะดวก จึงมีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ประกอบกับการจัดการ

เรียนรู้ที่เน้นภาระงานและการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริง ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ทำให้นักเรียนมีทักษะการใช้ชีวิตที่ดี รู้จักแก้ปัญหา แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นผู้ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์ท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของ Sobel (2004) ที่กล่าวว่า การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ภาษาควบคู่ไปกับข้อมูล ความเข้าใจ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ อย่างถ่องแท้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความรู้แบบองค์รวม ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากภาระงาน จากประสบการณ์การเรียนรู้ของโลกแห่งความเป็นจริง ทั้งสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้นมา วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ สังคม การเมือง ในชุมชน ท้องถิ่น กระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น (Sobel, 2004, p. 5)

2. จากผลการศึกษาการสร้างและพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐาน โดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ประสิทธิภาพของ คู่มือประกอบรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ เนื่องจากการปรับปรุงเนื้อหาตามคำแนะนำของกลุ่มตัวอย่างและผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีรูปแบบ ดังนี้ รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐาน โดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (PTLI Model)

หลักการ การจัดการเรียนรู้แบบ PTLI Model เป็นการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวเป็นฐาน ซึ่งเป็นการบูรณาการระหว่างแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้เป็นฐานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการท่องเที่ยวและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการปฏิบัติการงานที่ได้รับมอบหมาย การจัดการเรียนรู้แบบ PTLI Model เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบนี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นสื่อการเรียนรู้เท่านั้น แต่เป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนโดยตรง ผู้เรียนวางแผนการทำงาน คิดแก้ปัญหาที่เกิดจากการทำงานเอง ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยตรง ครูผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้เสนอแนะแนวทางการเรียนรู้หรือเป็นผู้ให้คำปรึกษาเพิ่มเติมในด้านเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางภาษา อีกทั้งเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนอีกด้วย

แนวคิดพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้แบบ PTLI Model

การจัดการเรียนรู้แบบ PTLI Model เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นแนวคิดพื้นฐานให้ผู้เรียนได้รู้ภาษาตามธรรมชาติจากภาระงานและได้ใช้ภาษาตามความถนัดและความสามารถของตนเองรวมทั้งประสบการณ์ในการทำภาระงาน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างไม่รู้ตัว (subconscious learning) เป็นการเรียนรู้จากการใช้ภาษาในการสื่อสารจริงอย่างมีความหมาย ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ในตัวภาษา (linguistic knowledge) ตามธรรมชาติ ผู้เรียนจะสังเกต เรียนรู้ จดจำรูป

แบบภาษาที่เป็น กลุ่มคำ วลี ที่เหมาะสมในการสื่อสาร จนเกิดเป็นคลังคำศัพท์จำนวนมาก ผู้เรียนจะตั้งสมมติฐานการใช้ภาษาจากคลังคำศัพท์ที่ผู้เรียนมีอยู่ จากนั้นทดลองใช้ และเปรียบเทียบผลที่ได้กับข้อมูลที่เรียนรู้มา ผู้เรียนได้วิเคราะห์ภาษาที่ใช้ และได้เรียนรู้ภาษาที่ถูกต้องชัดเจน เริ่มสร้างกลุ่มคำและสามารถรวบรวมภาษาได้อย่างอิสระมากขึ้น จนกลายเป็นระบบภาษาของตนเองเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารได้ดีขึ้น (Willis, 1998, p. 52; Skehan, 1996, pp. 17-30) ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย ช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อมูลที่ต้องการ และเกิดการเรียนรู้ภาษาได้เพิ่มมากขึ้นตลอดเวลา โดยเฉพาะเมื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ภาษาควบคู่ไปกับข้อมูล ความเข้าใจ จากแหล่งเรียนรู้นั้นๆ อย่างถ่องแท้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้องค์ความรู้แบบองค์รวม ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากภาระงานจากประสบการณ์การเรียนรู้ของโลกแห่งความเป็นจริง ทั้งสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้นมา วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ สังคม การเมือง ในชุมชน ท้องถิ่น กระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ผู้เรียนเกิดความพยายามอย่างแรงกล้าในการพัฒนาท้องถิ่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักธรรมชาติ รวมทั้งสร้างแรงบันดาลใจการมีส่วนร่วมและการจัดการร่วมกันในการพัฒนาชุมชน และชาติของตนเอง (Sobel, 2004, p. 5)

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบ PTLI Model เป็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจแบบองค์รวม ทั้งสภาพแวดล้อมทาง

ธรรมชาติ สภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้นมา วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ สังคม การเมือง ในชุมชน ท้องถิ่น ทำให้มีข้อมูล องค์กรความรู้ที่ถูกต้อง อันเป็นข้อมูลพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้การท่องเที่ยว จากการปฏิบัติการงาน อีกทั้งเป็นการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย จึงช่วยพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ การจัดการเรียนรู้แบบ PTLI Model มีวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ ดังนี้ (1) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (2) เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวอย่างถูกต้อง และ (3) เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการรักท้องถิ่น

ลักษณะสำคัญการจัดการเรียนรู้แบบ PTLI Model ที่ดีควรมีดังนี้

1. ควรมีความยืดหยุ่นในการปฏิบัติการงาน ทั้งด้านภาษาที่ใช้และวิธีการปฏิบัติการงาน
2. ควรเน้นผลเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามภาระงาน ซึ่งอาจแตกต่างกันตามทักษะและวิธีการที่ผู้เรียนใช้
3. ให้ผู้เรียนเป็นผู้วิเคราะห์ภาระงาน หรือปัญหา โดยครูเป็นผู้ช่วยเหลือ
4. ควรให้โอกาสผู้เรียนในการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง แหล่งเรียนรู้จริง รู้จักแก้ปัญหา มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและมีโอกาสแสดงความสามารถ
5. ควรมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการปฏิบัติการงาน คือการที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา
6. ควรมีลักษณะดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และท้าทายความสามารถในการทำงาน

7. เสริมสร้างความรู้สึกละเอียดถี่ที่ดีแก่ผู้เรียน

8. เสริมสร้างความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนทั้งด้านความรู้ และทักษะที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน

9. ควรมีการประเมินร่วมกันระหว่างครูกับผู้เรียน ในการปฏิบัติภาระงาน และผลงานจากการปฏิบัติ

จากลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ PTLI Model ที่ดีข้างต้น สรุปได้ว่าควรเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มอบหมาย/กำหนดภาระงานที่ดึงดูดความสนใจ เป็นสถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง และท้าทายความสามารถของผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น รู้จักแก้ปัญหา และมีการประเมินผลร่วมกันระหว่างครูกับผู้เรียนในการปฏิบัติภาระงาน และผลงานของการปฏิบัติ

3. จากผลการศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น สูงกว่าก่อนเรียน มีความก้าวหน้า ร้อยละ 72.34 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวมทั้ง นักเรียนมีพฤติกรรมทางการเรียนมากที่สุด ได้แก่ ค้นคว้าหาข้อมูล ความรู้เพิ่มเติมจากภายใน และภายนอก

ห้องเรียน มีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มีการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น ตรงตามขั้นตอน แนวคิด ทฤษฎีที่ได้สังเคราะห์ขึ้นมา ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิด / ทฤษฎีของ คาเนล (Canale, 1983, pp. 6-14) ที่กล่าวว่า การสื่อสารทุกครั้งจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบไปด้วยความรู้ความสามารถ 4 ประการ ดังนี้ (1) ทักษะทางภาษา (grammatical competence) เป็นการนำทักษะความรู้ทางภาษาที่แสดงออกมาทางคำพูด (verbal communication) ไม่ใช่คำพูด (nonverbal communication) อันได้แก่ กลุ่มคำศัพท์ วลี รูปแบบของประโยค ประโยค การออกเสียง ตัวสะกด โครงสร้างทางภาษา ภาษาท่าทางมาใช้ในการสื่อสาร เพื่อจะรับรู้ เข้าใจ และถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกผ่านตัวภาษาหรือรูปแบบภาษาได้อย่างมีความหมายและถูกต้อง (2) ทักษะทางสังคม (sociolinguistic competence) ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อความสื่อความได้เหมาะสมกับสภาพทางสังคมที่ใช้ภาษานั้น กล่าวคือ ต้องรู้บทบาทหน้าที่ของผู้สื่อสารและผู้รับสาร สถานการณ์ สถานที่ที่ใช้ในการสื่อสาร ข้อมูลจุดมุ่งหมายที่ต้องการสื่อสาร ความสัมพันธ์ของคู่สนทนา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี (3) ทักษะด้านการตีความ (Rules of Discourse) เป็นความสามารถในการรวมรูปแบบทางภาษากับความหมายในการส่งสารผ่านทางภาษาพูดและการเขียนของสื่อประเภทต่างๆ ได้แก่ การเล่าเรื่อง การเขียนเรียงความ การรายงานทาง

วิทยาศาสตร์ จดหมายธุรกิจ คำสั่งต่างๆ โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคำ (cohesion) และเนื้อเรื่อง (coherence) ทำให้เข้าใจสารได้อย่างถูกต้อง และ (4) ทักษะด้านกลวิธีเพื่อการสื่อสาร (strategic competence) ประกอบด้วยกลวิธีการสื่อสารที่ใช้คำพูด และไม่ใช่คำพูด เป็นการแสดงออกเพื่อเหตุผล 2 ประการ เพื่อขจัดอุปสรรคของการสื่อสาร เช่น การนึกคำศัพท์ หรือรูปแบบโครงสร้างทางภาษาไม่ออก และเพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตภา พรหมเรือง (2555, หน้า 53) สรุปผลการศึกษา พบว่า ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้สูงขึ้น และนักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์จริง เกิดการเรียนรู้ อีกทั้งสร้างแรงจูงใจทางการเรียนอีกด้วย

4. จากผลการศึกษาผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อรูปแบบดังกล่าว มากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นมากที่สุด คือ นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้จริง รองลงมาได้แก่ นักเรียนเผยแพร่

ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากลได้ กิจกรรมมีความหลากหลาย ทำให้ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่นำรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นไปใช้มีผลความพึงพอใจระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นมากที่สุด คือ นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้จริง รองลงมาได้แก่ นักเรียนมีความตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวและภูมิปัญญาในท้องถิ่น เนื้อหามีความทันสมัย เข้ากับสถานการณ์ ความเหมาะสมของการวัดผลประเมินผลเน้นการวัดผลตามสภาพจริง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงจากแหล่งเรียนรู้ ทำให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ สามารถนำทักษะที่เรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพและหารายได้ระหว่างเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2545) และดารี บุญชู (2548) ที่กล่าวว่า แหล่งเรียนรู้มีความสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนเพราะผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากสภาพจริง การจัดการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จะเกี่ยวข้องกับบุคคล สถานที่ ธรรมชาติ หน่วยงาน องค์กร สถานประกอบการ ชุมชน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ซึ่งผู้เรียน ผู้สอนสามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้หรือเรื่องที่สนใจได้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งที่เป็นธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น ชุมชน และธรรมชาติเป็นชุมชนทรัพยากรมหาศาลที่เราสามารถค้นพบความรู้ได้ไม่รู้จัก ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

รู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนาน มีเจตคติที่ดีต่อชุมชน และกระบวนการเรียนรู้ เห็นคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเกิดความรักท้องถิ่นและเกิดความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งที่มีคุณค่าในท้องถิ่น อีกทั้งสอดคล้องกับ แนวคิด/ทฤษฎีของ Ellis (2003, pp. 9-10) ได้กำหนดองค์ประกอบของภาระงานซึ่ง ประกอบด้วย (1) ภาระงาน หมายถึง การปฏิบัติตามแผนการทำงาน ที่กำหนดกิจกรรมในรายวิชาที่สอน (2) ภาระงานที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาโดยมุ่งเน้นการสื่อความหมาย ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีการปฏิบัติจริง มุ่งเน้นการใช้ภาษาสื่อความหมายในภาระงาน (3) ภาระงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยกระตุ้นหรือส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง (4) ภาระงานที่เกี่ยวข้องกับทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน (5) ภาระงานต้องส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิด ความรู้ความเข้าใจ เพื่อที่จะทำให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และ (6) ภาระงานต้องมีความชัดเจนและเป็นไปตามเป้าหมายของภาระงาน โดยในแผนการทำงานนั้น ต้องกำหนดว่าภาษาที่ได้หลังจากทำงานปฏิบัติต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม และเมื่อนักเรียนปฏิบัติงานเรียบร้อยแล้วจะได้เรียนรู้และฝึกภาษาที่ถูกต้อง รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิชิริย์ธร สุวรรณรงค์ (2553, หน้า 71-79) ที่พบว่า ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของครู

ที่มีต่อการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมทางภาษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการฝึกอบรมในระดับสูงมาก เฉลี่ยโดยรวม 4.91 ทั้งนี้กระบวนการ และขั้นตอนในการฝึกอบรมที่ดีที่ทำให้บรรลุผลในครั้งนี้ ได้แก่ การสำรวจ วิเคราะห์สภาพปัญหา การกำหนดวัตถุประสงค์ในการอบรม การสร้างหลักสูตรอบรมที่ตอบสนองความต้องการ และตรงวัตถุประสงค์ การกำหนดแนวทางฝึกอบรม การกำหนดเทคนิคและวิธีการฝึกอบรม การฝึกปฏิบัติ และการมีข้อมูลย้อนกลับ Zhang and Hung (2013) พบว่า (1) กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่มควบคุม (2) กลุ่มทดลองมีทักษะการพูดที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่มควบคุม และ (3) กลุ่มทดลองมีการแสดงออกทางการเรียนรู้และแรงจูงใจทางการเรียนมากกว่ากลุ่มควบคุม จากแบบสัมภาษณ์รายบุคคล ภาพรวมสามารถสรุปได้ว่า ศักยภาพและความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีกลุ่มนักเรียนขนาดใหญ่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ ทักษะการพูด และแรงจูงใจทางการเรียนในการเรียนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยสร้างเสริมแรงจูงใจทางการเรียนมากขึ้น เนื่องมาจากกิจกรรมภาระงานส่งเสริมให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- จิตาภา พรหมเรือง. (2555). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์*. ปรินญา นิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ช่อทิพ วิริยะ. (2555). *การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานเป็นหลัก: เตรียมความพร้อมของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. ค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2555, จาก <file:///C:/Documents%20and%20Settings/computer/Desktop/202-298-1-PB.pdf>
- ณิขรียัธ สวรรณรงค์. (2553). *ผลการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมทางภาษาของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น*. ปรินญา นิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดารี บุญชู. (2548). *การใช้ประโยชน์จากแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา*. วารสารวิชาการ (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน), 8(1), 27.
- อรุณี วิริยะจิตรา และคนอื่นๆ. (2555). *เหลี่ยมหลังแลหน้า การสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- Canale, M. (1983). *From communicative competence to communicative language pedagogy*. In C. J. Richards & W. R. Schmidt, *Language and Communicative* (pp. 2-27). London: Longman.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. New York: Oxford University Press.
- Sobel, D. (2004). *Place-based education connecting classroom & communities*. Retrieved November 15, 2015, from <http://www.antiochne.edu/wp-content/uploads/2012/08/pbexcerpt.pdf>
- Skehan, P. (1996). A framework for the implementation of task-based instruction. *Applied Linguistics*, 17(1), 38-62.
- Willis, D., & Willis, J. (2007). *Doing task-based teaching*. New York: Oxford University Press.
- Willis, J. (1998). *A framework for task-based learning*. London: Longman.
- Zhang, X., & Hung, S.-C. (2013). A case study of exploring viability of task-based instruction on College English Teaching in big-sized class. *Journal of Language Teaching and Research*, 4(4), 693-699.